

Fantastista  
myhäili nekrofiili kalmistossa vaikka  
tädeistä jo miltei horsmaa kasvoi

Hyvää yötä  
murahti leidi veteliuok pannullaan  
pitkin poikin kohmeloisen kasvoja

Olin tainnoksissa varmaan  
tunnin kaksikin ja  
siniharmaan sävyn iho saanut nyt

Hanhen maksaa viinaa ja  
verta suupielissä sankari  
oi taivas tietää kuinka  
en yrittänyt

Ja hei jos olikin mulla joskus mieli  
likainen liikkeissään  
hyljätäkö se pitänyt olisi  
pettää jättää komeron hämärään

Ja hei jos olikin mulla pienet kummallisuuteni  
piilossa pään  
vaan suuri se  
niin suuri se  
onneni  
autuuden juuri

Olin tainnoksissa varmaan

On totta että putosin taloni ja naiseni  
ja jätin uuden poikaystävän Egyptiin  
laitoin henkeni alttiiksi mutten suinkaan siksi  
että joku harhauttaisi minut  
elämään siivosti

Ja jos kerran kun  
tuli hyvä vieraisille  
niin pianpa jo taas oveen koputti  
ratsumies rippeiden  
omatunnon äänen häätäen se mieltä hoputti

Kummaan laukkaan  
ja taas haukkaan  
pientä palaa  
perijättären persealaa

Ja hei jos olikin mulla joskus mieli  
likainen liikkeissään  
hyljätäkö se pitänyt olisi  
pettää jättää komeroon hämärään

Siis otin sen pois sieltä ja pidin  
niinkuin rakastettua pidetään  
ystävät muistihan vain että  
ei unohtaa sovi myöskään

Perkelettä ei  
ei